

“România Durabilă” (SIPOCA 613)

Valurile de cercetare sociologică

RD29

ODD 8 In Depth

(octombrie – noiembrie 2021)

Narativ de sinteză și concluzii

Livrabil

luna noiembrie 2021

A 29-a cercetare sociologică din cadrul proiectului “România Durabilă” SIPOCA 613, cu indicativul RD29, a avut drept scop continuarea măsurării la nivel detaliat, în adâncime („*in depth*”), a opiniei publice privind aspecte din cadrul celui de-al optulea Obiectiv de Dezvoltare Durabilă din cadrul Strategiei Naționale pentru Dezvoltare Durabilă a României 2030 (SNDDR 2030) – ODD 08 „Muncă decentă și creștere economică”. Acest Barometru reia, parțial, întrebările din Barometrul RD13, din februarie 2021, pentru a evalua dinamica percepțiilor privitoare la muncă și dezvoltare economică.

Metodologie

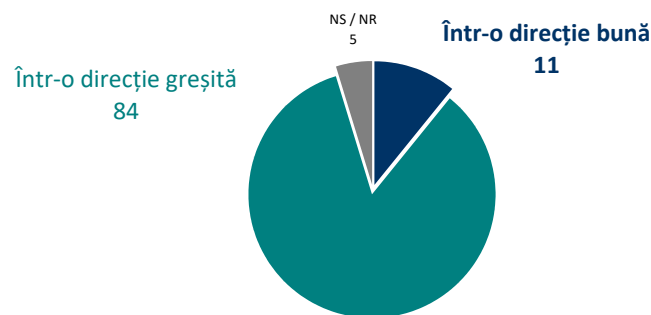
Pe baza structurii obiectivelor de dezvoltare durabilă și a temelor de preocupare instituțională aferente acestora, așa cum sunt ele explicitate în SNDDR 2030 (pp. 37-41), echipa ARDA, împreună cu partenerii din cadrul SGG (DSG și DDD), a operaționalizat o listă de indicatori de opinie publică, pe următoarele teme de interes:

- Identificarea percepției populare generale privind locurile și condițiile de muncă în România;
- Identificarea percepției populare privind atitudinea față de muncă;
- Identificarea percepției populare privind imigrația economică;
- Identificarea opiniei publice pe diverse subiecte privind impactul pandemiei Covid-19 asupra domeniului muncii în România.

1. Climatul social general

Q01 DIRECȚIA LUCRURILOR

Q01. În general, considerați că România în momentul de față se îndreaptă într-o direcție bună sau într-o direcție greșită?

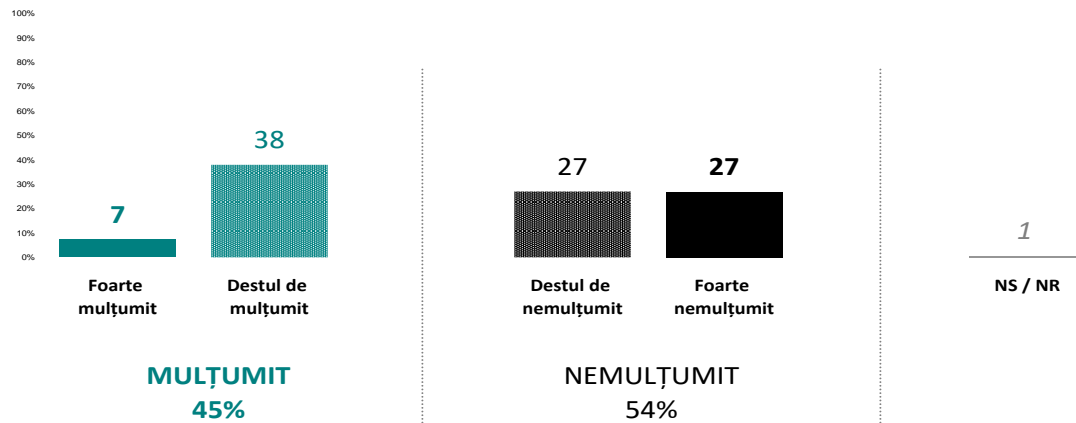
În răspunsurile privitoare la climatul social general din Barometrul RD29 (octombrie 2021) se constată că situația din Barometrul precedent a rămas, practic, neschimbată. Dintre respondenți, 84% consideră că România se îndreaptă într-o direcție greșită și doar 11% într-o direcție bună (față de 83% și, respectiv, 11%, cu o lună în urmă).

Starea negativă de spirit este, cu siguranță, consecința prelungirii crizei politice, suprapusă peste nervozitatea cauzată de noul val al pandemiei COVID-19.

Subliniem, în continuare, că starea de spirit generală a oamenilor se reflectă și în aprecierile asupra problemelor sectoriale pe care le analizăm în acest proiect.

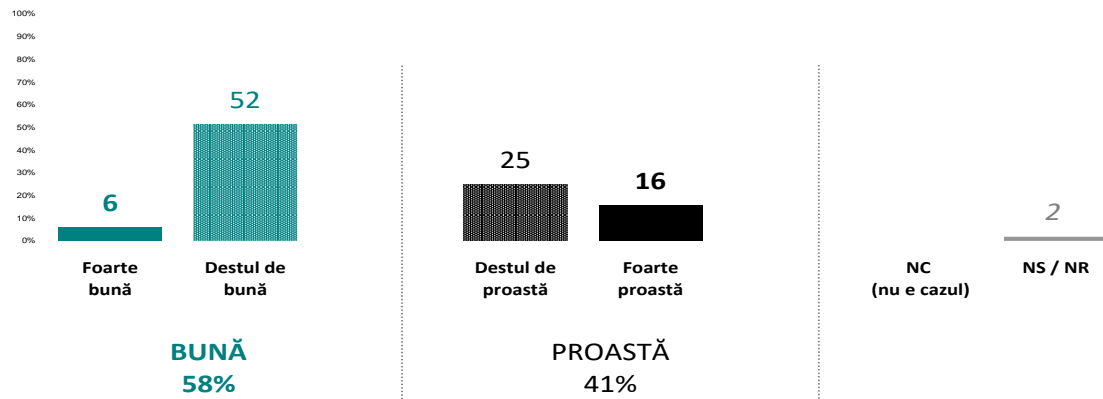
2. Climatul social la nivelul autopercepției individuale

Q02. Cât de mulțumit(ă) sunteți în general de felul în care trăiți?

La această întrebare, răspunsurile sunt aparent echilibrate: 45% dintre respondenți se declară „mulțumiți” de felul în care trăiesc, față de 54% care se declară „nemulțumiți”. O asemenea diferență, de 9 puncte procentuale, este relativ normală din punct de vedere psihologic: este firesc ca oamenii să-și dorească mai mult și să aibă o oarecare nemulțumire față de situația de fapt. Dacă privim însă distribuția răspunsurilor, constatăm că există un dezechilibru foarte mare între cei „foarte mulțumiți” (doar 7%) și cei „foarte nemulțumiți” (27%). Această distribuție reflectă o nemulțumire mai profundă decât simpla dorință de mai bine a oamenilor. Putem aprecia că aproximativ 20% dintre respondenți se află în situația unei respingeri (totale) a stării de lucruri din România.

Cum considerați că este situația în momentul de față în privința următoarelor aspecte?
Q03. Situația financiară a gospodăriei Dvs

Întrebarea Q03 vine în continuarea celei precedente, urmărind autoaprecierea situației financiare a respondenților. La această întrebare distribuția răspunsurilor este de tip gaussian, ceea ce arată absența unei polarizări a opiniilor față de subiectul întrebării. 58% dintre cei chestionați consideră că situația financiară a gospodăriei lor este „bună”, iar 41% consideră că această situație este „proastă”. Asemănător cu întrebarea precedentă, doar 6% declară că situația financiară este „foarte bună”, în timp ce 16% o consideră „foarte proastă”. Dar această diferență între extreme nu este atât de gravă ca la întrebarea precedentă.

3. Percepția populară asupra locurilor și condițiilor de muncă din România

Vom începe comentariile la tema propriu-zisă cu întrebarea Q13, esențială pentru înțelegerea derulării chestionarului.

Q13. În momentul de față, aveți un loc de muncă sau nu?

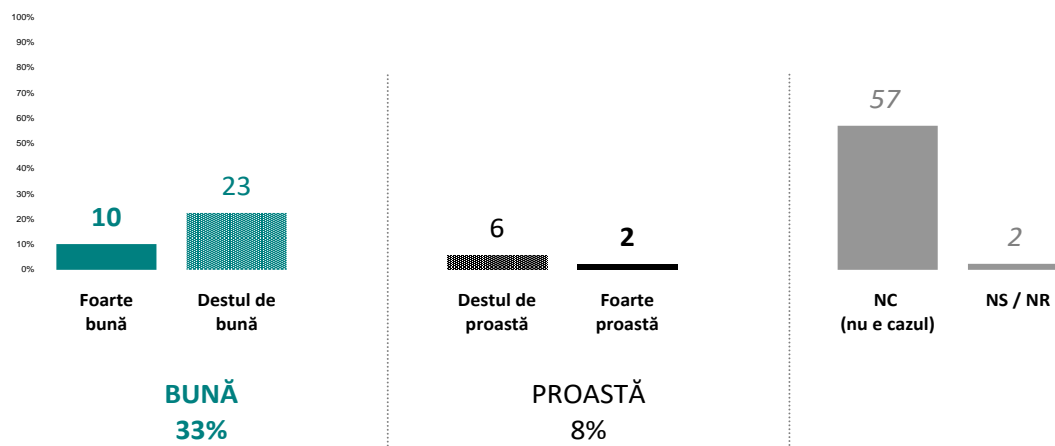
Dintre respondenții barometrului, doar 43% au, în momentul de față, un loc de muncă. Restul sunt fie pensionari, fie elevi/studenți, fie șomeri.

Este greu de spus în ce măsură această repartiție a structurii sociale este firească și benefică pentru economia românească. Din păcate, înclinăm să credem că este relativ îngrijorătoare, întrucât este notoriu faptul că populația de la noi din țară e află într-un procs de îmbătrânire. Aceste aspecte nu sunt investigate în barometrul de față, dar considerăm că ele ar trebui cercetate în profunzime, în cadrul unui proiect dedicat. Cel mai probabil, în spatele celor 57% care declară că nu au un loc de muncă, se află mulți oameni care lucrează mascat: fie sunt pensionari lucrează în continuare fără forme legale, fie persoane care lucrează la negru, fie persoane care practică agricultura de subzistență, activitate pe care nu o consideră ca pe „un loc de muncă”. Este clar că statul român are o problemă în colectarea veniturilor fiscale și o mare parte a economiei se află în zona neagră sau gri. Problema nu este însă aceea că există multe persoane fizice care evită fiscalizarea, ci faptul că statul român nu oferă cetățenilor încrederea pentru ca aceștia să se conformeze unor reguli pe care ei le simt arbitrare și nefolositoare.

Pe scurt, în România, după peste trei decenii de la schimbarea regimului politic, „locul de muncă” încetează să mai fie expresia absolută a respectabilității sociale, după cum vom vedea în continuare.

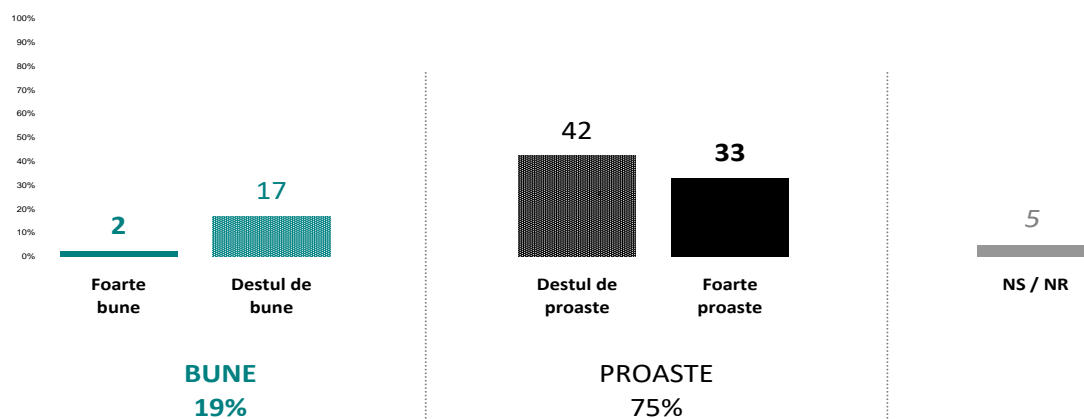
Cum considerați că este situația în momentul de față în privința următoarelor aspecte?

Q04. Situația locului Dvs de muncă

În aprecierea asupra situației locului de muncă, cea mai mare parte a respondenților (33%) o consideră ca fiind „bună”, în timp ce doar 8% o consideră „proastă” (57% dintre respondenți, reamintim, declară că nu au loc de muncă). Totuși, doar 10% consideră situația ca „foarte bună”. Pentru români, „locul de muncă” a rămas necesar, dar nu mai este și suficient.

Q05. Cum considerați că sunt condițiile de muncă în România în momentul de față?

În aprecierea condițiilor de muncă din România, se constată o poziționare foarte negativă a respondenților: 75% consideră că, în România, în momentul de față, condițiile de muncă sunt „proaste” (33% le consideră chiar „foarte proaste”), în timp ce numai 19% le apreciază ca „bune” și doar 2% ca „foarte bune”. Corelând aceste răspunsuri cu cele de la întrebarea Q04, rezultă că

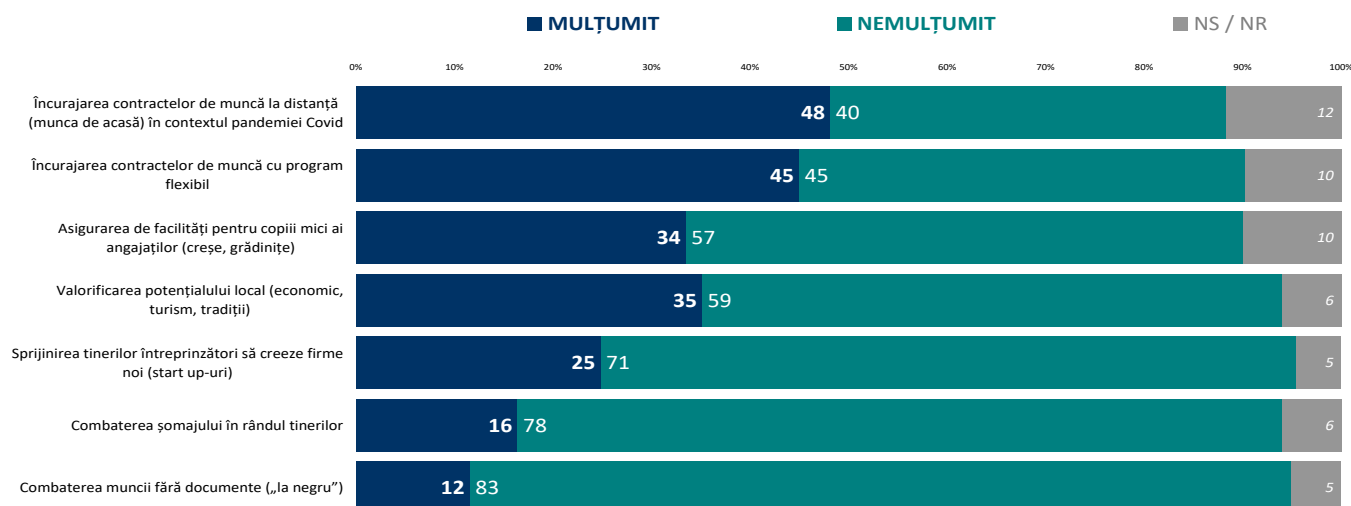
românii nu au mari așteptări de la munca reglementată și, deși apreciază o situație cu obiectivitate (condițiile de muncă), apreciază, încă, existența și siguranța locului de muncă.

Q06 – Q012

În acest pachet de întrebări, respondenții sunt chestionați să aprecieze acțiunile statului român în câteva direcții economice. Vom analiza diagrama sintetică pentru că ea oferă mai clar importanța respectivelor teme pentru respondenți.

Q06 ... Q12. În ce măsură sunteți mulțumit de acțiunile statului român în următoarele privințe?

SINTEZĂ POZITIV vs NEGATIV

În general, nivelul de nemulțumire față de acțiunile statului român este foarte ridicat (peste 50%), în concordanță cu cele observate și în precedentele barometre.

În cazul de față, se disting trei tipuri de răspunsuri.

La întrebările referitoare la munca de acasă în contextul pandemiei și la cea referitoare la contractele de muncă cu program flexibil, nivelul de nemulțumire este sensibil mai scăzut, fiind aproximativ egal cu cel de mulțumire (în cazul muncii de acasă în contextul pandemiei, observăm chiar că procentajul mulțumiților este mai mare decât cel al nemulțumiților: 48/40). Aceste două teme sunt însă periferice în societatea românească și, în plus, toată lumea se

așteaptă ca pandemia să înceteze la un moment dat. Prin urmare, „mulțumirea” față de acțiunile statului în aceste direcții este destul de formală. În plus, putem remarca faptul că la aceste întrebări avem cele mai mari procentaje de NS/NR.

A doua categorie în care „mulțumirea” se menține, totuși la un nivel relativ ridicat (34-35%) se referă la niște teme care nu se află practic în atribuțiile statului român ca autoritate centrală, ci se află printre atribuțiile autorităților locale: asigurarea de facilități ai angajaților (creșe, grădinițe) și valorificarea potențialului local.

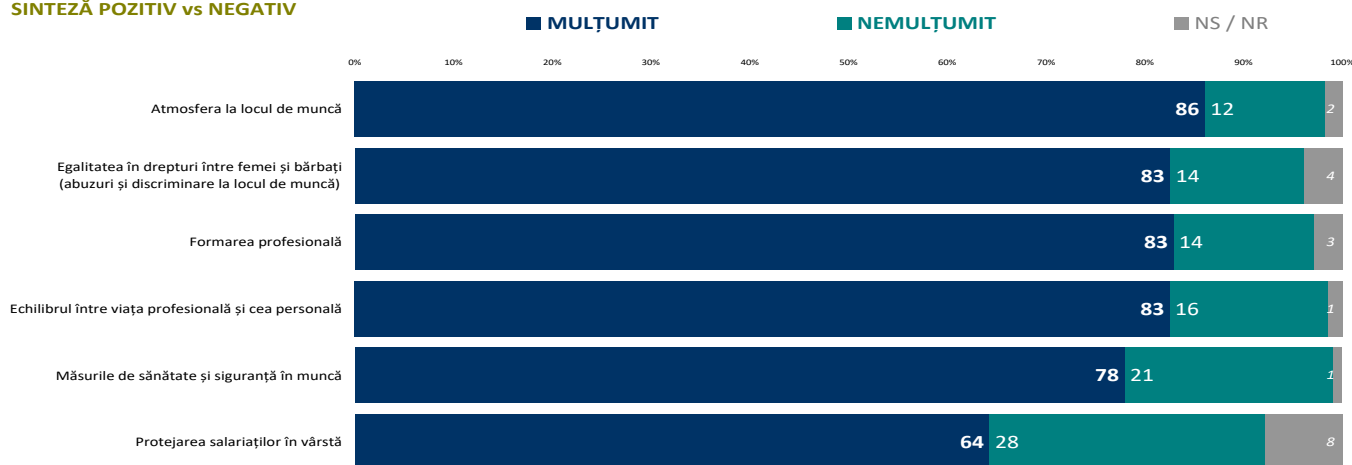
În fine, cea de-a treia categorie de teme, în care autoritățile centrale ar avea realmente puterea de a acționa, reflectă cele mai ridicate niveluri de nemulțumire (peste 70%). Aceste teme sunt, în ordinea creșterii nemulțumirii: sprijinirea tinerilor întreprinzători, combaterea șomajului în rândul tinerilor și combaterea muncii la negru.

Q15-Q20

Acest pachet de întrebări chestionează părerile asupra unor aspecte de la locul de muncă. Ca și în cazurile precedente, vom analiza răspunsurile pe diagrama sintetică, unde comparațiile se pot face mai clar.

Q15 ... Q20. DACĂ ARE LOC DE MUNCĂ de la locul Dvs. de muncă?
SINTEZĂ POZITIV vs NEGATIV

În ce măsură sunteți mulțumit de următoarele aspecte
PROCENTE DIN CAZURI VALIDE (CU LOC DE MUNCĂ)

Cel mai ridicat nivel de mulțumire (86%) se manifestă în privința „atmosferei la locul de muncă”. Se poate trage concluzia din aceste răspunsuri că românii tind să considere locul de muncă sub aspectul colegialității și prieteniei.

Urmează trei aspecte (egalitatea în drepturi între femei și bărbați, formarea profesională și echilibrul între viața profesională și cea personală), unde nivelul de mulțumire este de asemenea foarte ridicat (83%). Este posibil însă ca aceste răspunsuri să fie conformiste într-o oarecare măsură, întrucât chestionarele precedente au arătat că există nemulțumiri mai mari în ceea ce privește discriminarea la locul de muncă și echilibrul între viața profesională și cea personală. Oricum, se observă că nivelul de mulțumire este dat aproape la egalitate de categoriile „foarte mulțumit” și „destul de mulțumit”. Cu alte cuvinte, este o percepție legată mai degrabă de relativitatea unei stări de lucruri decât de o apreciere absolută.

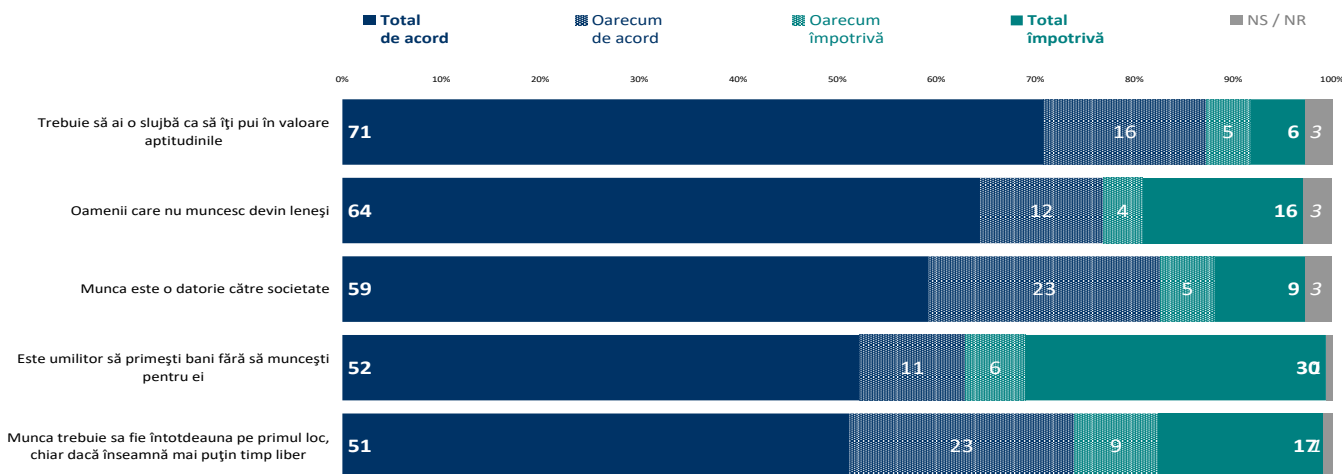
În fine, niveluri mai scăzute de mulțumire se observă în privința măsurilor de sănătate și siguranță în muncă (78%) și în legătură cu protejarea salariaților în vârstă (64%).

4. Atitudinea față de muncă

Q21 – Q25

Acest pachet de întrebări se referă la atitudinea față de muncă. Avem câteva răspunsuri surprinzătoare la aceste întrebări.

Q21 ... Q25. În ce măsură sunteți de acord cu următoarele afirmații?

Majoritatea respondenților (87%) sunt de acord cu afirmația că „trebuie să ai o slujbă ca să-ți pui în valoare aptitudinile”. În același sens se înscrie și aprecierea (83%) că „munca este o datorie către societate”. La aceste întrebări, procentajul celor care sunt „total împotriva” este mic, sub 10%, și imaginea care se conturează este aceea a unei societăți care valorizează munca în calitate de principal factor al bunăstării și relaționării sociale.

Surprizele apar însă la aprecierea celorlalte afirmații puse în discuție.

Enunțul „oamenii care nu muncesc devin leneși” cumulează 20% răspunsuri împotriva, dintre care 16% „total împotriva”. Faptul că o cincime dintre respondenți nu consideră că lipsa muncii este o problemă arată că în societatea românească începe să se schimbe clișeul potrivit căruia locul de muncă (în calitate de angajat) era o garanție a respectabilității sociale.

Afirmația „munca trebuie să fie întotdeauna pe primul loc, chiar dacă înseamnă mai puțin timp liber” prezintă cea mai echilibrată distribuție a răspunsurilor. Doar 51% dintre cei chestionați s-au declarat „total de acord” cu ea, în timp ce 17% s-au declarat „total împotriva”. Este încă un semn al schimbării mentalității în direcția modelului occidental, care valorizează, cel puțin formal, timpul liber și *loisir*-ul.

Cele mai surprinzătoare răspunsuri s-au înregistrat la aprecierea afirmației „este umilitor să primești bani fără să muncești pentru ei”. Astfel, 30% dintre

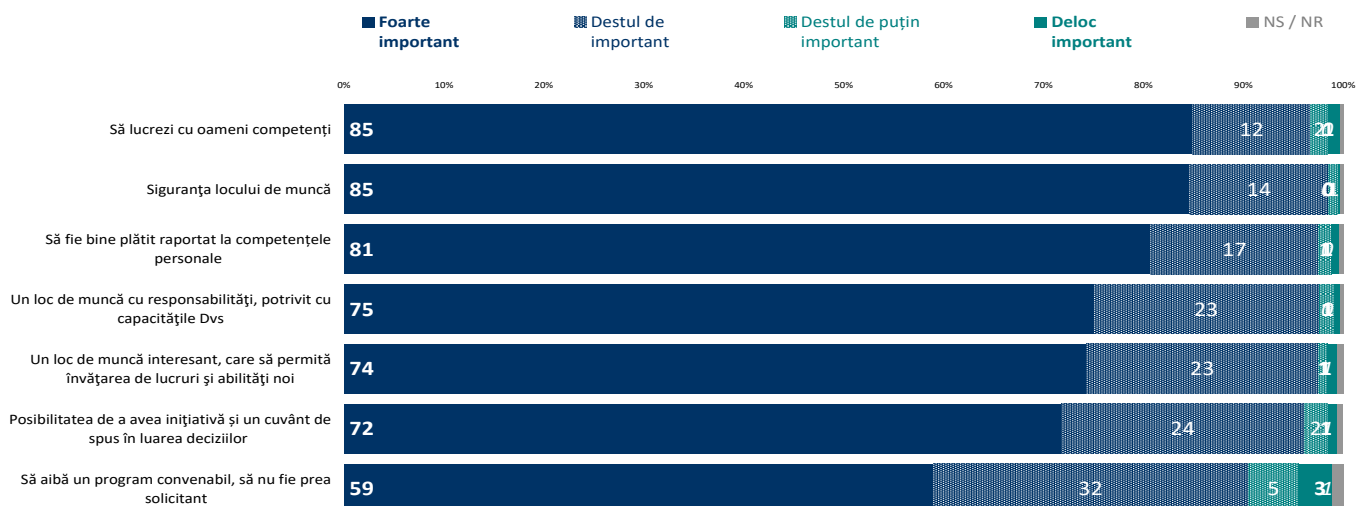
respondenții s-au declarat „total împotriva” acestei afirmații. Pe ansamblu, se observă că mai mult de o treime respinge o legătură biunivocă între [bani] și [muncă]. Să observăm și faptul că această întrebare are doar 1% NS/NR, deci opiniile exprimate sunt foarte ferme.

Ce se poate înțelege din această distribuție? În primul rând, faptul că *starea de sărăcie din România a devenit o problemă psihologică* pentru circa o treime dintre români. În starea de sărăcie, oamenii nu se gândesc la muncă, se gândesc la bani. În al doilea rând, răspunsurile indică o transformare a atitudinii față de muncă în sensul care transpare și din precedentele răspunsuri, adică în sensul că un segment din ce în ce mai mare al societății privește munca doar ca un procedeu de a câștiga bani, dar nu singurul, și în nici un caz ca pe un factor esențial de structurare socială.

Q26 – Q32

Acest pachet de întrebări se referă la aprecieri asupra unor caracteristici ale locului de muncă.

Q26 ... Q32. În opinia Dvs, cât de importante sunt următoarele lucruri pentru un loc de muncă?

Din diagrama sintetică, se observă că nu există aspecte surpriză. Elementele aduse în discuție se grupează în trei categorii.

O primă categorie, cu procentaje de aprobare (aspecte „foarte importante”) de peste 80%, cuprinde, în ordine descrescătoare: „lucrul cu oameni competenți”, „siguranța locului de muncă” și „să fie bine plătit raportat la competențele personale”. După cum se vede, aceste caracteristici implică o stare pasivă a angajatului, care așteaptă aceste condiții de la angajator.

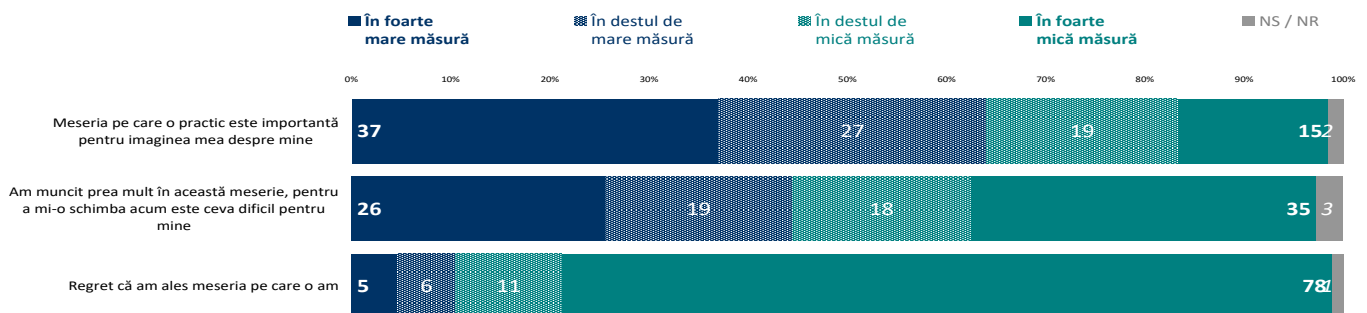
O a doua categorie, în care caracterizarea „foarte important” are procentaje peste 70%, se referă la: „un loc de muncă cu responsabilități”, „un loc de muncă interesant care să permită învățarea de lucruri și abilități noi” și „posibilitatea de a avea inițiativă și un cuvânt de spus în luarea deciziilor”. După cum se vede, acest al doilea set de afirmații implică o stare activă a angajatului.

În fine, afirmația considerată cel mai puțin importantă între caracteristicile unui loc de muncă este „să aibă un program convenabil”. Chiar și în această situație, 59% dintre respondenți o consideră foarte importantă.

Q33 – Q35

Aceste trei întrebări se referă la raportarea respondenților la propria meserie/ocupație.

Q33 ... Q35 DACĂ ARE LOC DE MUNCĂ ÎN ce măsură sunteți de acord cu următoarele afirmații despre felul în care vă simțiți la locul Dvs de muncă? % DIN CAZURI VALIDE (CU LOC DE MUNCĂ)

Răspunsurile cele mai nete sunt față de afirmația: „regret că am ales meseria pe care o am”. În acest caz, doar 11% dintre cei chestionați au fost de acord

cu afirmația și 89% au fost împotriva (78% „total împotriva”). Celelalte două afirmații prezintă o distribuție mult mai echilibrată a răspunsurilor.

Afirmația „meseria pe care o practic este importantă pentru imaginea mea despre mine” este considerată adevărată „în foarte mare măsură” de 37% dintre respondenți, „în destul de mare măsură” de 27%, „în destul de mică măsură” de 19% și „în foarte mică măsură” de 15% dintre cei chestionați. Pe ansamblu, avem un scor net de 64/34 aprobare/respingere.

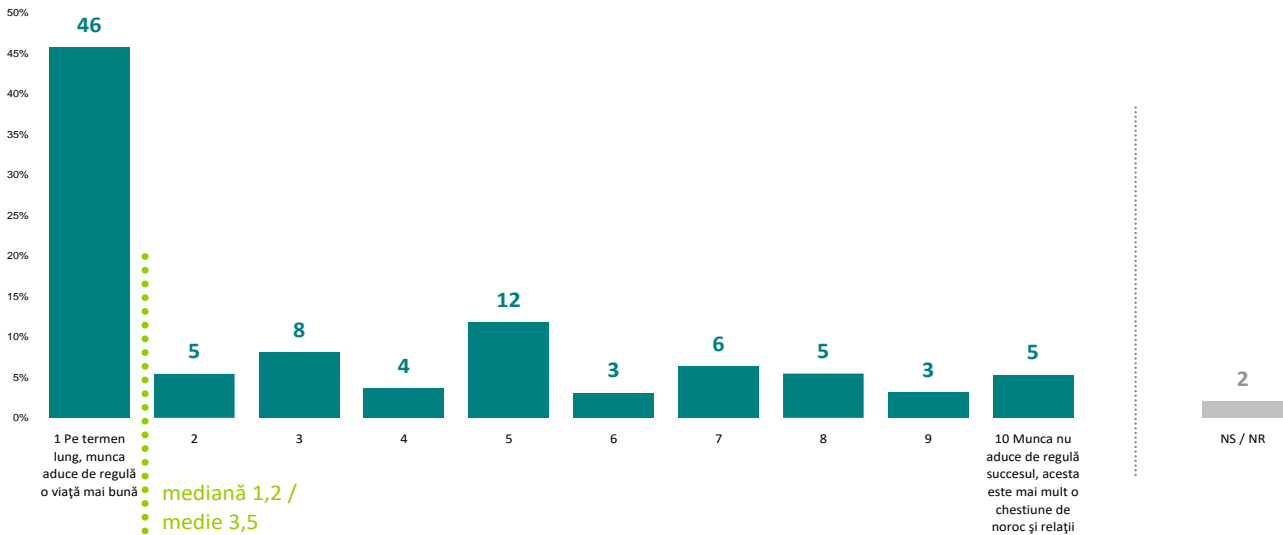
Afirmația „am muncit prea mult în această meserie și a mi-o schimba acum este dificil” este apreciată „în foarte mare măsură” de 26%, „în destul de mare măsură” de 19%, „în destul de mică măsură” de 18% și „în foarte mică măsură” de 35% dintre respondenți.

Răspunsurile la aceste trei întrebări reflectă un oarecare clivaj între practicarea profesiei (care este considerată necesară) și alegerea profesiei (care are loc într-un moment din viață când nu suntem foarte maturi).

Q36

Această întrebare chestionează poziționarea respondenților pe o scală de la 1 la 10, unde 1 înseamnă „pe termen lung, munca aduce de regulă o viață mai bună”, iar 10 înseamnă „munca nu aduce de regulă succesul, acesta e mai mult o chestiune de noroc și relații”.

Q36. Pe o scală de la 1 la 10, unde 1 înseamnă „Pe termen lung, munca aduce de regulă o viață mai bună”, iar 10 înseamnă „Munca nu aduce de regulă succesul, acesta este mai mult o chestiune de noroc și relații”, Dvs unde considerați că vă aflați cu opinia Dvs?

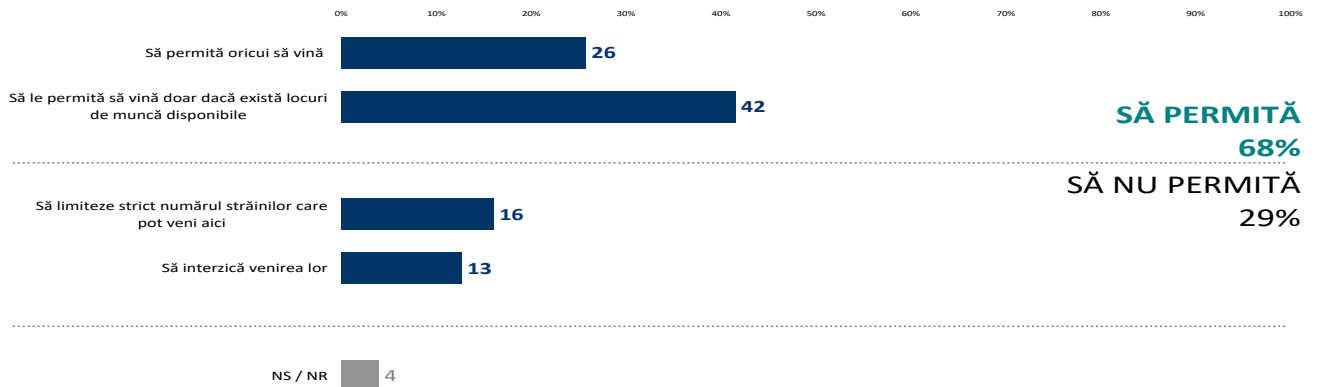
După cum se vede în distribuția răspunsurilor, 46% dintre respondenți (practic jumătate) au bifat poziția 1, ceea ce înseamnă că jumătate dintre români adoptă, cel puțin declarativ, atitudinea clasică a proverbului latin „Munca învinge toate obstacolele”.

Restul răspunsurilor sunt distribuite relativ uniform, cu un maximum de 12% la poziția 5 și, totuși, cu 5% la poziția 10. Media distribuției este de 3,5, ceea ce înseamnă că există o apreciere realistă a raportului între muncă, pe de o parte, și noroc și relații, pe de altă parte. Ar fi interesant de reluat această întrebare în cercetări ulterioare, întrucât ea este foarte sensibilă la momentele social-istorice în care este pusă.

5. Percepția asupra imigrației economice

Întrebarea Q37 se referă la părerile asupra oamenilor într-o altă țară care vin să muncească în România.

**Q37. Ce părere aveți despre oamenii care vin dintr-o altă țară să muncească aici?
Care dintre măsurile următoare ar trebui implementate de guvern?**

După cum se vede, există doar 4% NS/NR, ceea ce înseamnă că opiniile sunt bine conturate. Dintre acestea, 68% se declară favorabile permisiunii ca străinii să intre în țară pentru a munci, în timp ce 29% sunt împotriva acestei permisiuni. Mai detaliat, 26% sunt de acord ca guvernul „să permită oricui să vină”, în timp ce 42% sunt de acord cu permisiunea „doar dacă există locuri de muncă disponibile”. De cealaltă parte, 16% sunt de părere că guvernul trebuie să limiteze strict numărul străinilor care pot veni să muncească și 13% consideră că guvernul trebuie să interzică venirea străinilor.

Distribuția răspunsurilor arată disponibilitatea românilor, în general, față de primirea de imigranți, dar numai între anumite limite. Practic, numai un sfert dintre respondenți acceptă o imigrație nereglementată. Trebuie să subliniem faptul că în România fenomenul este marginal și puțin cunoscut marelui public. Micile comunități de imigranți (în special asiatice – chinezi, vietnamezi, indieni) nu interacționează cu autohtonii și nu au creat până astăzi probleme.

6. Percepții asupra impactului pandemiei Covid-19 asupra domeniului muncii

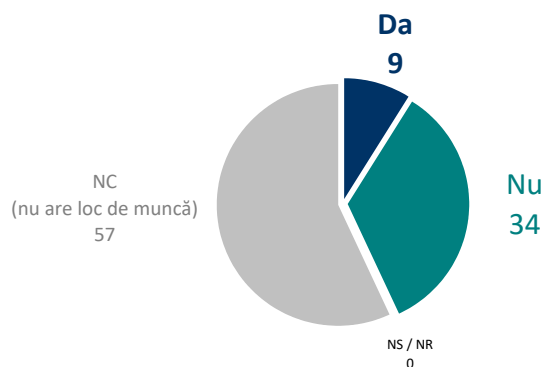
În secțiunea următoare vom analiza răspunsurile la un set de întrebări referitoare la impactul pandemiei COVID 19 asupra relațiilor de muncă din România.

DACĂ ARE LOC DE MUNCĂ

Q14. Dvs. personal v-ați pierdut locul de muncă / afacerea

sau ați fost în situație de risc de a vă pierde locul de muncă / afacerea din cauza Crizei Covid?

PROCENTE DIN TOTAL POPULAȚIE

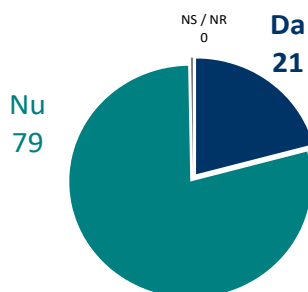

DACĂ ARE LOC DE MUNCĂ

Q14. Dvs. personal v-ați pierdut locul de muncă / afacerea

sau ați fost în situație de risc de a vă pierde locul de muncă/afacerea din cauza Crizei Covid?

PROCENTE DIN CAZURI VALIDE (CU LOC DE MUNCĂ)

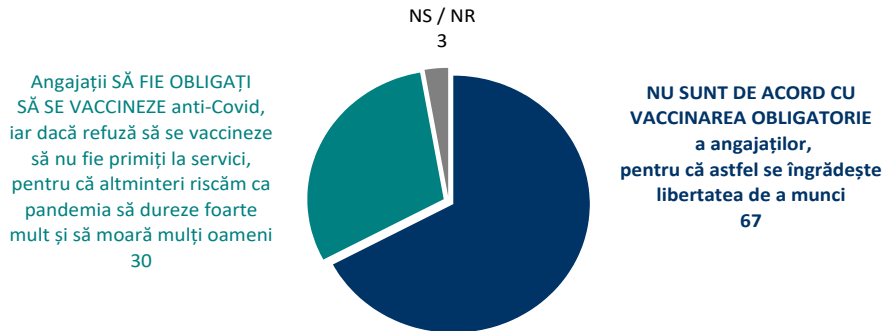
Din totalul respondenților care declară că au loc de muncă, 21% susțin că în timpul pandemiei și-au pierdut locul de muncă/afacerea sau au fost într-o situație de risc ridicat în acest sens. Aceste răspunsuri reflectă o situație relativ bună față de amploarea restricțiilor și de impactul psihologic general al pandemiei.

Q38. Din cauza pandemiei Covid, se discută despre obligativitatea angajaților de a se vaccina. Opiniile sunt împărțite în această privință.

Unii consideră că este necesar ca angajații să fie obligați să se vaccineze anti-Covid, iar dacă refuză să se vaccineze să nu fie primiți la servicii, pentru că altminteri riscăm ca pandemia să dureze foarte mult și să moară mulți oameni.

Alții, din contră, nu sunt de acord cu vaccinarea obligatorie a angajaților, pentru că astfel se îngreșează libertatea de a munci.

Dvs. cu care din cele două opinii sunteți mai degrabă de acord?

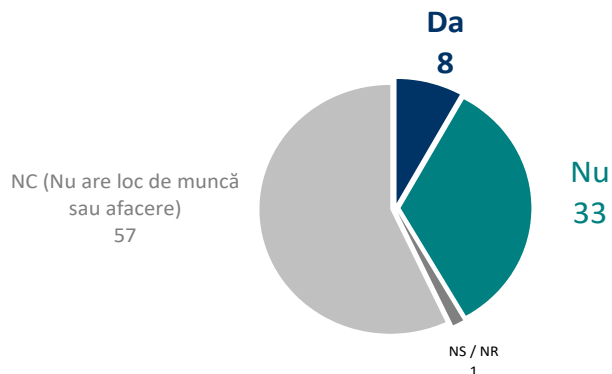

67% dintre respondenți nu sunt de acord cu vaccinarea obligatorie a angajaților, în timp ce 30% consideră că angajații trebuie să se vaccineze obligatoriu anticovid, iar dacă refuză, să nu fie primiți la serviciu. Rezultatul la această întrebare este în acord cu atitudinea nonvaccinistă, majoritară, din România.

DACĂ ARE LOC DE MUNCĂ

Q39. Dvs personal ați fost nevoit să munciți de acasă (telemuncă) din cauza Crizei Covid?

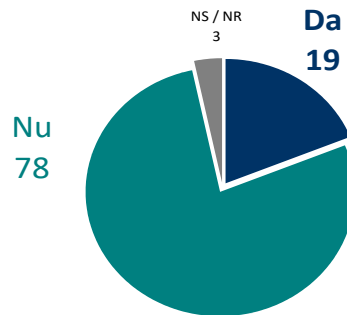
PROCENTE DIN TOTAL POPULAȚIE

DACĂ ARE LOC DE MUNCĂ

Q39. Dvs personal ați fost nevoit să munciți de acasă (telemuncă) din cauza Crizei Covid?

PROCENTE DIN CAZURI VALIDE (CU LOC DE MUNCĂ)

Dintre persoanele cu loc de muncă, doar 19% declară că au fost nevoite să muncească de acasă în perioada pandemiei. Este un procent mic, dacă ne gândim la amploarea măsurilor luate de autorități. Desigur, aceste măsuri au vizat, în special în perioada stării de urgență, închiderea completă a unor întreprinderi și instituții, cu alte cuvinte, mulți salariați au stat acasă, dar nu au „muncit de acasă”. În multe locuri, situația s-a prelungit mult după perioada stării de urgență.

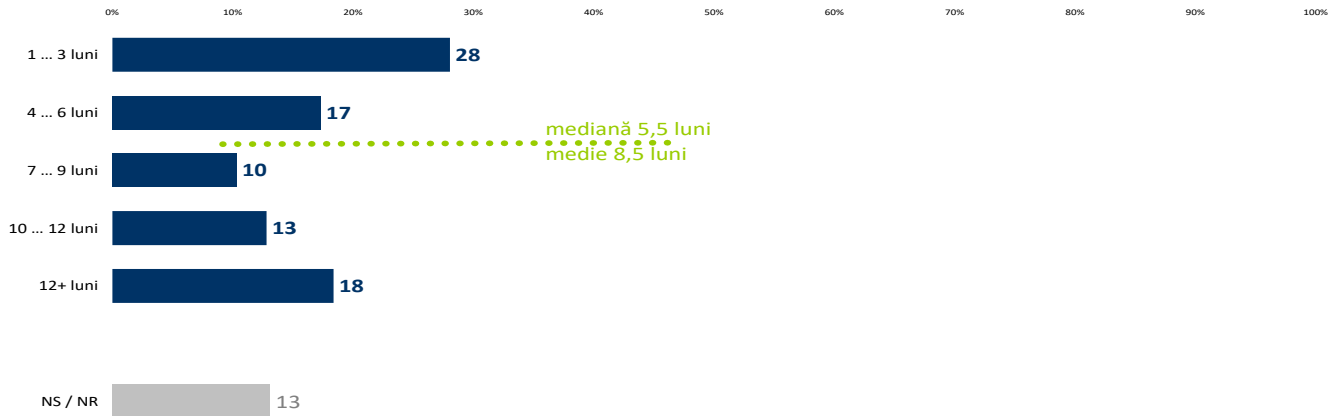
Chestiunea este, însă, că, în România, nu există baza pentru o situație care, eventual mai gravă, ar impune o stare de urgență prelungită. În actualul stadiu de dezvoltare, românii sunt foarte în urmă cu digitalizarea și modelele alternative de organizare a muncii.

DACĂ DA TELEMUNCĂ DIN CAUZA COVID

Q40. Câte luni ați muncit de acasă în timpul acestei pandemii Covid?

ÎNTREBARE DESCHISĂ. CATEGORII CODIFICATE ȘI AGREGATE

PROCENTE DIN CAZURI VALIDE (CU LOC DE MUNCĂ, TELEMUNCĂ DIN CAUZA COVID)

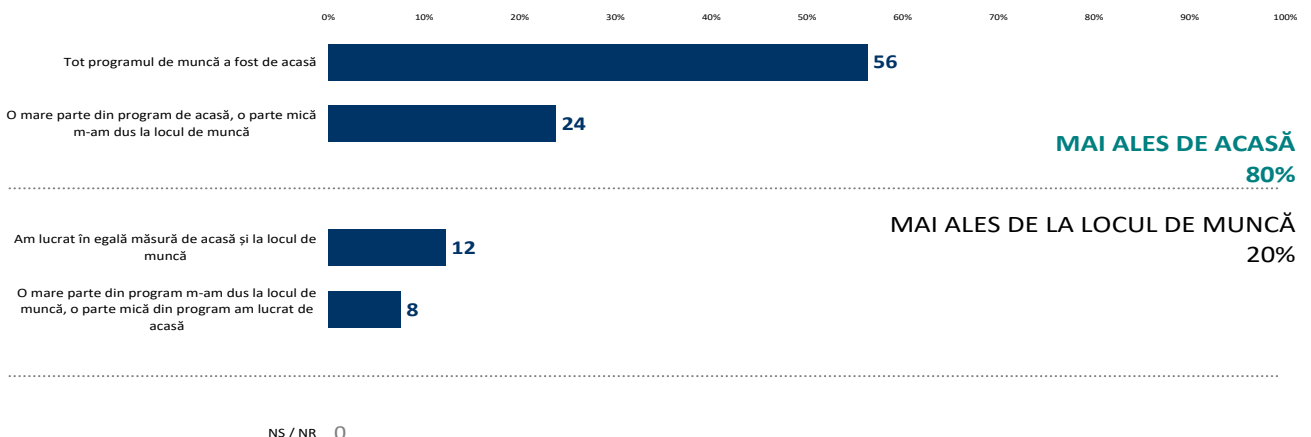

Dintre cei 19% de la întrebarea precedentă, cei mai mulți (28%) afirmă ca au muncit de acasă între una și trei luni, 17% între patru și șase luni, 10% între șapte și nouă luni, 13% între zece și douăsprezece luni și 18% mai mult de douăsprezece luni. Din această distribuție se observă că au existat două categorii de salariați în regim de muncă de la domiciliu: o categorie care a lucrat de acasă probabil doar în vârfurile de criză și o altă categorie care a lucrat permanent de acasă. Aceștia din urmă par a fi cam 20%. Din totalul de salariați, asta înseamnă că doar 4-5% se află în situația de a lucra în sistem telemuncă o perioadă îndelungată.

DACĂ DA TELEMUNCĂ DIN CAUZA COVID

Q41. Cât timp din program ați muncit de acasă?

PROCENTE DIN CAZURI VALIDE (CU LOC DE MUNCĂ, TELEMUNCĂ DIN CAUZA COVID)

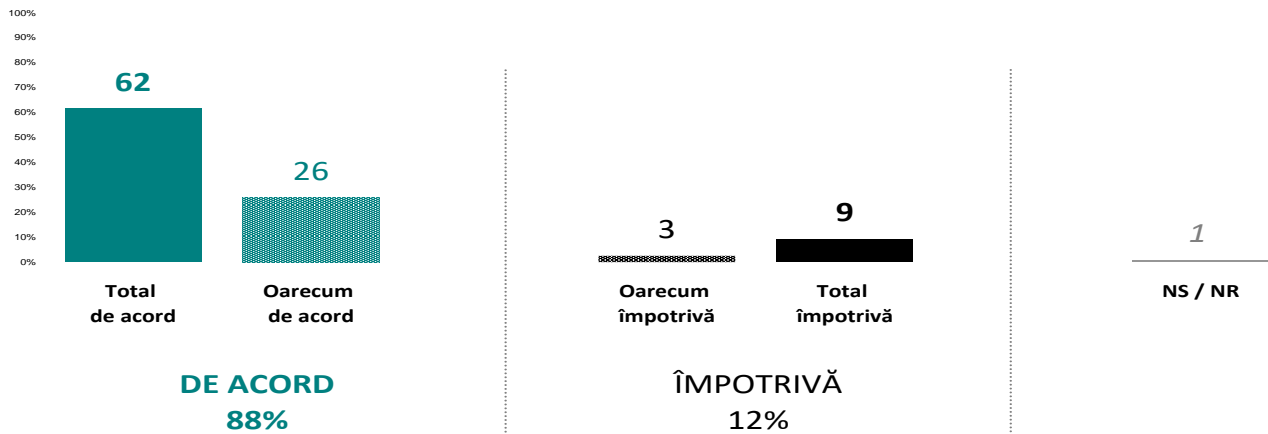

Dintre cei care au afirmat că au avut program de telemuncă, marea majoritate (80%) declară ca au lucrat mai ales de acasă (dintre care 56% au lucrat tot timpul de acasă). Dintre cei 20% care afirmă ca au lucrat mai ales de la locul de muncă, doar 8% susțin că lucrul de acasă a ocupat o mică parte din program. Pe ansamblu, lucrul de acasă a fost în general doar acasă și în foarte mică măsură cu program mixt.

DACĂ DA TELEMUNCĂ DIN CAUZA COVID

Q42. În ce măsură ați fost de acord să munciți de acasă din cauza Crizei Covid?

PROCENTE DIN CAZURI VALIDE (CU LOC DE MUNCĂ, TELEMUNCĂ DIN CAUZA COVID)

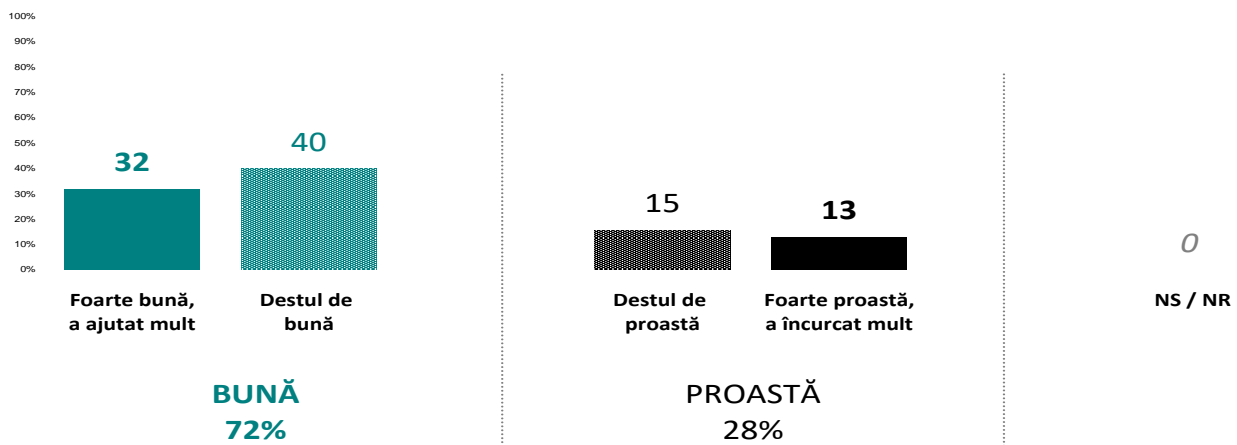

Tot din rândul celor care au lucrat de acasă, 88% declară că au fost de acord cu acest sistem, iar 12% au fost împotriva.

DACĂ DA TELEMUNCĂ DIN CAUZA COVID

Q43. Cum vi s-a părut această experiență de muncă de acasă?

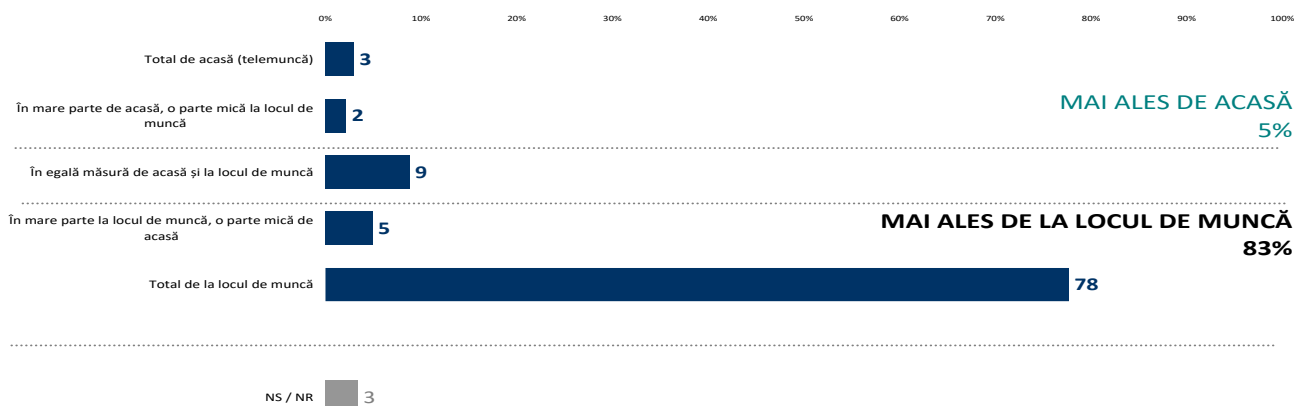
PROCENTE DIN CAZURI VALIDE (CU LOC DE MUNCĂ, TELEMUNCĂ DIN CAUZA COVID)

Percepția experienței asupra muncii de acasă a fost însă mai proastă decât entuziasmul acordului inițial cu acest sistem. La întrebarea Q43, 72% dintre respondenți declară că a fost o experiență „bună”. Dintre aceștia, 32% au afirmat că această experiență a fost „foarte bună”.

Să comparăm, însă, aceste răspunsuri cu cele de la întrebarea Q42. Aici, 88% dintre respondenți au fost „de acord” cu munca de acasă, dintre care 62% au fost „total de acord”. Dacă vom compara cele două serii de date vom constata că de la un entuziasm de 88% față de munca de acasă se ajunge la doar 72% părere bună despre aceasta. Mai pregnant, de la 62% „total de acord” cu munca de acasă, se ajunge la doar 32% păreri că aceasta a fost „foarte bună”. Cu alte cuvinte, munca de acasă a avut inițial o dezirabilitate mare, dar a dezamăgit pe parcurs.

DACĂ LOC DE MUNCĂ Q44. Când se va termina pandemia Covid și se va putea reveni la normal, cum ați prefera: să munciți de acasă sau de la locul de muncă?
PROCENTE DIN CAZURI VALIDE (CU LOC DE MUNCĂ)

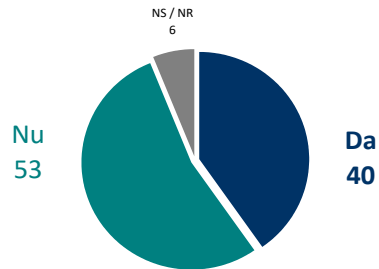

Concluzia de la întrebarea precedentă se regăsește în răspunsurile la întrebarea Q44, unde 83% dintre respondenți declară că preferă ca după sfârșitul pandemiei să lucreze la locul de muncă, față de doar 5%, care ar prefera să muncească de acasă.

DACĂ ARE LOC DE MUNCĂ

Q45. Dvs personal aveți acasă infrastructura tehnică și echipamentele necesare pentru a putea lucra de acasă (telemuncă)?

PROCENTE DIN CAZURI VALIDE (CU LOC DE MUNCĂ)

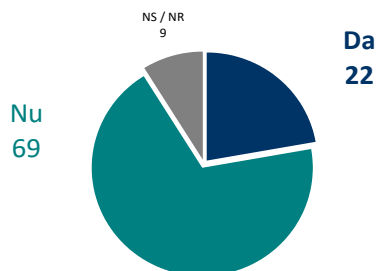

La întrebarea privitoare la infrastructura tehnică și echipamentele necesare pentru lucrul de acasă, 40% dintre respondenți afirmă că dețin aceste facilități, față de 53% care nu le posedă.

DACĂ ARE LOC DE MUNCĂ

Q46. Pe Dvs. personal cei de la locul de muncă v-au ajutat cu infrastructură tehnică și echipamente necesare lucrului de acasă (telemuncă)?

PROCENTE DIN CAZURI VALIDE (CU LOC DE MUNCĂ)

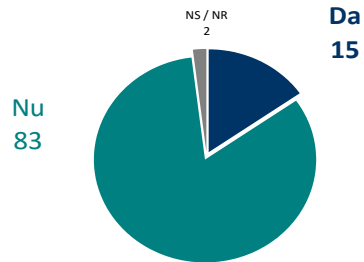

Doar 22% dintre respondenți afirmă că instituția/întreprinderea la care lucrează i-a ajutat cu infrastructură tehnică și echipamente necesare lucrului de acasă, în timp ce 69% susțin că nu au fost ajutați.

DACĂ ARE LOC DE MUNCĂ, DAR FĂRĂ ECHIPAMENTE ORI SPRIJIN DE LA ANGAJATOR

Q47. Dvs. personal aveți de gând să vă achiziționați infrastructură tehnică și echipamente necesare pentru a putea lucra de acasă (telemuncă)?

PROCENTE DIN CAZURI VALIDE (CU LOC DE MUNCĂ, FĂRĂ ECHIPAMENTE ORI SPRIJIN DE LA ANGAJATOR)

Oarecum surprinzător, doar 15% dintre cei chestionați declară că intenționează să achiziționeze infrastructură tehnică și echipamente necesare pentru lucrul de acasă. 83% declară că nu intenționează să achiziționeze aceste echipamente. Oamenii sunt refractari față de achiziția unor echipamente despre care consideră că e obligația angajatorului să le pună la dispoziție.

Din ultimele trei întrebări, se observă că respondenții resimt partea negativă a lucrului de acasă mai ales ca pe o încărcare cu costuri suplimentare. Practic, lucrul de acasă presupune cheltuieli cu echipamentele, cu conectarea online și consum de energie, cheltuieli care în mod normal ar trebui să fie suportate de angajator.

7. Concluzii

- Percepția generală a românilor asupra muncii pare a se afla într-un proces lent de transformare către un model de tip modern, în care relația angajat-angajator este strict contractuală, lipsită de elemente afective.
- Condițiile de muncă din România sunt percepute ca „proaste”, iar responsabilitatea pentru aceasta este percepută ca revenind statului.
- Locul de muncă nu mai este un reper absolut al statusului social. Se manifestă o separare a „muncii” de „bani”.
- Munca este considerată, încă, o valoare, dar ea își pierde, în percepția unor segmente semnificative ale populației, rolul de structurare socială.
- Pandemia Covid-19, deși a obligat o parte dintre angajați să adopte telemunca, nu a schimbat percepția generală că este preferabilă munca la locul de muncă .